

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

5 februari 2003

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het Europees verdrag inzake cinematografische coproductie
en de bijlagen I en II, opgemaakt in Straatsburg op 2 oktober 1992**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Johan Weyts**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luc Van den Brande.

Vaste leden :

de heren Freddy Sarens, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Johan Weys ;

de heren Louis Bril, Peter Gysbrechts, André Moreau, Stefaan Platteau ;

de heren Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Miel Verrijken ;

de heren Peter De Ridder, Patrick Hostekint ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Erik Matthijs, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy ;

de heren Julien Demeulenaere, Didier Ramoudt, Marc van den Abeelen, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Pieter Huybrechts, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Marcel Logist, Jacques Timmermans ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

1464 (2002-2003)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	4
I.1. Totstandkoming en doelstelling van het verdrag	4
I.2. Belang voor Vlaanderen	4
I.3. Inhoud van het verdrag	4
I.4. Procedureverloop	5
I.5. Financiële weerslag	5
I.6. Advies van de Raad van State	5
II. Algemene bespreking	5
III. Stemmingen	6

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden besprak op 21 januari 2003 het ontwerp van decreet houdende instemming met het Europees verdrag inzake cinematografische coproductie en de bijlagen I en II, opgemaakt in Straatsburg op 2 oktober 1992.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

I.1. Totstandkoming en doelstelling van het verdrag

De tekst van het verdrag werd op 25 juni 1992 aangenomen door het Comité van ministers van de Raad van Europa. Op 1 april 1994 trad het verdrag in werking doordat vijf lidstaten het hadden geratificeerd. Op dit ogenblik bindt het verdrag vijftwintig Europese staten, waaronder vrijwel alle West-Europese landen.

Het verdrag wil de cinematografische coproductie, als middel tot vormgeving en uitdrukking van culturele verscheidenheid, op Europese schaal bevorderen.

I.2. Belang voor Vlaanderen

Voor Vlaamse filmproducenten is het van groot belang dat zij kunnen genieten van de voordelen die het verdrag biedt. Voor landen en regio's met een geringe productiecapaciteit, zoals Vlaanderen, is internationale samenwerking immers levensnoodzakelijk. In tegenstelling tot de bilaterale coproductieakkoorden legt het Europees verdrag algemene en voor alle partijen gelijke regels op, wat een aanzienlijke vereenvoudiging inhoudt en een grotere rechtszekerheid biedt voor de betrokkenen.

Omgekeerd verzwakt de afwezigheid van Vlaanderen in het Europees verdrag de positie van de Vlaamse producenten. Voor coproducties die totstandkomen in het kader van dit verdrag mag de inbreng van producenten die niet in een verdragspartij gevestigd zijn niet meer bedragen dan 30 % van de totale productiekost. Indien Vlaanderen dit verdrag niet ratificeert, worden op termijn Europese coproducties met Vlaamse meerderheidsparticipatie erg bemoeilijkt, zoniet uitgesloten.

I.3. Inhoud van het Verdrag

Het Verdrag heeft de aanmoediging van de ontwikkeling van Europese cinematografische producties tot doel (artikel 1). Het toepassingsgebied van het verdrag is beperkt tot coproducties met minstens drie coproducenten, gevestigd in drie verschillende verdragspartijen (artikel 2). Indien ook coproducenten participeren die gevestigd zijn in een land dat geen partij bij het verdrag is, mag hun gezamenlijke inbreng maximaal 30 % bedragen.

De bestaande bilaterale akkoorden blijven van toepassing op bilaterale coproducties. Bij multilaterale coproducties hebben de bepalingen van dit verdrag voorrang op die van bestaande bilaterale verdragen.

Het verdrag heeft enkel betrekking op coproducties tussen staten (namelijk lidstaten van de Raad van Europa en staten die het Europees Cultureel Verdrag ondertekenden). Coproducties tussen regio's zoals de Vlaamse en de Franse Gemeenschap maken niet het voorwerp uit van dit verdrag.

De artikels 4 tot en met 15 bepalen de regels van toepassing op cinematografische coproducties die onder het verdrag vallen. Het gaat hierbij onder meer om :

- de gelijke behandeling met nationale films (artikel 4) ;
- de voorwaarden en modaliteiten om de status van coproductie in de zin van het verdrag te verkrijgen (artikel 5) ;
- de verhouding tussen de diverse coproducenten wat betreft hun financiële, creatieve, technische en artistieke inbreng (artikels 6, 8, 9, 10) ;
- de mede-eigendom van het oorspronkelijke beeld- en geluidsmateriaal evenals het duplicatierecht (artikel 7) ;
- de verplichting van de partijen om de toegang tot het grondgebied, het verblijfsrecht en de verlening van arbeidsvergunningen te vergemakkelijken (artikel 11) – dit artikel bevat ook gewestbevoegdheden ;
- de verplichte vermelding van de coproducerende landen in de generiek en in het reclame- en promotiemateriaal (artikel 12) en de vertegenwoordiging op internationale filmfestivals (artikel 15).

I.4. Procedureverloop

De Vlaamse regering keurde op 13 juni 1996 het voorliggende verdrag goed en verleende machtiging om het verdrag namens de Vlaamse Gemeenschap te ondertekenen. België heeft het verdrag ondertekend op 19 februari 1998. Bij deze ondertekening werd evenwel nagelaten de zogenaamde "ondertekeningsformule 3" te hanteren. Formule 3 is de formule die gebruikelijk is in het kader van de Raad van Europa. Het gaat daarbij met name om "één enkele handtekening met volmachten van alle betrokken overheden, in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van alle betrokken entiteiten onder de handtekening".

De Raad van State merkte dit op in zijn advies van 27 juni 2001 aan de Franse Gemeenschap. Dit advies stelde dat geen goedkeuringsdecreet kon worden aangenomen zolang de federale minister van Buitenlandse Zaken niet aan de partnerlanden uit de Raad van Europa had laten weten dat het verdrag niet alleen het Koninkrijk België maar ook de constituerende entiteiten bond. Om die reden stuurde de permanente vertegenwoordiger van België bij de Raad van Europa op 27 juli 2001 een brief aan de secretaris-generaal van de Raad van Europa waarin hij meedeelde dat de ondertekening gevolgd had moeten worden door de bewoordingen "*Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale*".

I.5. Financiële weerslag

Het voorstel van beslissing heeft geen budgettaire weerslag.

I.6. Advies van de Raad van State

Het advies van de Raad van State werd aangevraagd op 21 mei 2001 en verkregen op 26 juli 2001. Het bevat opmerkingen over de noodzaak om naast het verdrag ook de bijlagen I en II goed te keuren, en de verwijzing naar de datum waarop het verdrag werd opengesteld voor ondertekening in plaats van naar de datum van de latere ondertekening door België. De tekst van het ontwerp van decreet en de bijhorende memorie werden in die zin aangepast.

II. Algemene bespreking

De heer *Miel Verrijken* zegt de Amerikaanse hegemonie op het vlak van de film te betreuren. Er zijn wel enkele lovenswaardige pogingen om die hegemonie te doorbreken, maar blijkbaar hebben de Amerikanen een grotere behendigheid om publiek naar hun films te lokken dan Europeanen. In Antwerpen probeert de Franse UGC-groep in haar zalen op de De Keyserlei wekelijks een Franse film te programmeren, maar zonder veel succes, tenzij het gaat om historische mantel- en degenfilms. Een verenigd Europa zou aan die Amerikaanse hegemonie iets kunnen doen. De Franse film is momenteel de enige die nog enigszins kan wedijveren met de Amerikaanse. Er zijn wel nog wat kleinere landen als Denemarken die dankzij het genie van enkele succesvolle regisseurs iets betekenen in de filmwereld.

De heer Verrijken stelt verder dat er in Vlaanderen een enorme honger bestaat naar culturele programma's en films op televisie. Hiervoor bestaat er zeker een markt in Vlaanderen en er bestaan op dat vlak al een aantal verwezenlijkingen. De spreker denkt bijvoorbeeld aan de series over het leven van Adriaan Brouwer en Rubens, die ook in andere talen zijn vertaald. Een van de belangrijkste commerciële successen in de categorie 'vulgarisatie', waar televisie per definitie in thuishoort, is de film 'Civilisation' van Kenneth Clarke.

De heer Verrijken meent dat Vlaanderen samenwerking zou moeten zoeken met andere landen, in eerste instantie met Nederland. Een documentaire over Rembrandt of over de Vlaamse primitieven bijvoorbeeld, zou de wereld rondgaan. Dergelijke producties kunnen aan lage kosten worden gemaakt, terwijl men ze aan relatief hoge prijs aan het buitenland kan verkopen. De spreker vraagt hoe de minister staat tegenover de vraag naar samenwerking met andere Europese landen met betrekking tot culturele documentaires.

De heer *Luc Van den Brande*, commissievoorzitter, verklaart het voorliggende verdrag te kunnen ondersteunen. De spreker haalt het zogenaamde 'David-idee' aan, waarmee een netwerkvorming werd bedoeld van een aantal kleinere culturen inzake culturele producties. Er waren in dat verband gesprekken lopend tussen o.m. Vlaanderen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije. Bedoeling was om in het kader van een coproductieverband samen te werken. De spreker hoopt dat de draad in dit verband opnieuw kan worden opgenomen.

De heer Van den Brande verwijst nog naar Harold van de Perre, die volgens hem de beste producties heeft tot stand gebracht over de Vlaamse meesters, met een aanpak die zowel historisch, inzichtelijk als pedagogisch verantwoord is. Voor dergelijke producties zou men meer aandacht moeten hebben.

III. Stemmingen

Artikel 1, artikel 2 en het geheel van het ontwerp van decreet houdende instemming met het Europees verdrag inzake cinematografische coproductie en de bijlagen I en II, opgemaakt in Straatsburg op 2 oktober 1992, worden eenparig aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Johan WEYTS

Luc VAN DEN BRANDE
